

може бути складною. Особам, які приймають рішення, необхідно розробити основу для використання інформації, отриманої за допомогою цих інструментів.

Програмні комплекси на основі методів математичної статистики відіграють важливу роль в управлінні соціально-економічним розвитком територіальних громад. Ці інструменти пропонують низку переваг, від аналізу даних і візуалізації до прогнозного моделювання, що дозволяє особам, які приймають рішення, робити обґрунтований вибір, заснований на фактах. Оскільки технологія продовжує розвиватися, інтеграція програмних комплексів в управління територіальними громадами, ймовірно, стане ще більш необхідною для досягнення сталого та рівноправного розвитку.

Список використаних джерел:

1. Інструментарій місцевого економічного розвитку: теорія, методологія, практика: монографія / А. І. Ковальов, Т. С. Корольова, Н. В. Сментина, Т. В. Павлова та ін.; за заг. ред. А. І. Ковальова; Одеський національний економічний університет. Київ: ФОП Гуляєва В.М., 2021. 413 с.

2. Статистичні методи оцінки регіонального розвитку: навчальний посібник / під ред. д-ра екон. наук, проф. Раєвнєвої О. В. Х.: ФОП Александрова К. М., 2016. 328 с.

Дупешко-Джус Юлія Іванівна,
Навчально-науковий інститут публічного управління та державної служби
Київського національного університету імені Тараса Шевченка, Україна
аспірантка II курсу

ДЕРЖАВНА СТРАТЕГІЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РІВНИХ ПРАВ ТА МОЖЛИВОСТЕЙ ЖІНОК І ЧОЛОВІКІВ НА ПЕРІОД ДО 2030 РОКУ: КОНТЕКСТ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

Гендерна політика є наскрізною сферою діяльності органів влади в Україні. У контексті адміністративно-територіальної реформи, децентралізації та широкомасштабного вторгнення росії на територію України, статусу України як кандидата в ЄС підвищується зона відповідальності органів місцевого самоврядування у напрямку досягнення гендерної рівності як умови досягнення соціальної справедливості, розвитку демократії, євроінтеграції української держави. Загальне декларування даної відповідальності відображено в ЗУ «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків в Україні» (ст. 3,7,12,13,16,20,21⁷,21⁸) [1] та опосередковано в ЗУ «Про місцеве самоврядування в Україні» (Глава 2. «Повноваження виконавчих органів сільських, селищних, міських рад», ст. 27 - 39) [2].

У інституалізації органів місцевого самоврядування у напрямку реалізації гендерної політики на рівні територіальних громад особливо важливе значення має Державна стратегія забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків на період до 2030 року, схвалена розпорядженням КМУ від

12.08 2022 року №752 –р [3]. Остання, на нашу думку, закладає фундамент системних дій у реалізації державної політики забезпечення гендерної рівності на місцевому рівні. Адже її абстрактна мета «зменшення фактичної нерівності жінок і чоловіків у всіх сферах життєдіяльності суспільства» [3], деталізується в подальшому в результатах на різних рівнях. Водночас узагальнення в даній Державній Стратегії вимог стандартів рівності (відображених у міжнародних та європейських законодавчих актах, ратифікованих Україною) є свідченням її універсального та комплексного характеру у сфері гендерної політики. До характеристик Стратегії, що відображають її значний потенціал у забезпеченні гендерної рівності на різних рівнях влади, досягнення гендерної доступності в суспільстві в довготривалій перспективі, на нашу думку, слід також віднести:

- врахування особливостей інтеграції гендерного підходу як у гуманітарні реагування, так і післявоєнну відбудову;
- забезпечення вагомої участі жінок в процесах прийняття рішень, відновленні, миробудуванні від рівня територіальної громади до національного рівня;
- посиленні спроможностей представників/ць органів влади різних рівнів у напрямку інтеграції гендерного підходу у владних рішеннях та політиках.

В преамбулі даної Стратегії подано комплексний детальний аналіз досягнень та викликів гендерної рівності у різних сферах життя в Україні, у тому числі на рівні місцевого самоврядування. Такий підхід, на нашу думку, дозволяє забезпечити подальші успішні трансформації у напрямку гендерно-орієнтованого врядування через вирішення 4х стратегічних цілей, які відображають також досягнення гендерної рівності й на місцевому рівні:

- «Національний механізм забезпечення рівних прав і можливостей жінок і чоловіків функціонує ефективно та має спроможність підтримувати формування, впровадження, моніторинг та оцінювання політики гендерної рівності в різних сферах суспільного життя та на всіх рівнях» (розкрита через 2 оперативні цілі);

- «Жінки та чоловіки вільні від насильства, зокрема пов'язаними з воєнними діями та збройними конфліктами, мають рівний доступ до правосуддя та беруть рівну участь у розбудові миру та постконфліктному відновленні» (має 2 оперативні цілі);

- «Жінки та чоловіки користуються рівними можливостями людського розвитку у сфері освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, культури та спорту» (відображена в 5 оперативних цілях);

- «Жінки та чоловіки беруть участь рівну участь у різних сферах економічної діяльності, користуються результатами сталого економічного розвитку та мають рівний доступ до всіх видів економічних ресурсів» (розкривається через 2 оперативні цілі) [3].

У досягненні вище перелічених стратегічних цілей Державної стратегії органи місцевого самоврядування є не тільки суб'єктами гендерної політики, але й повинні перебувати у чіткій координації дій із центральними та місцевими органами виконавчої влади, інститутами громадянського суспільства, суб'єктами самоврядування [3].

Операційний план із реалізації даної Державної стратегії на 2022- 2024 роки [3] дозволяє органам місцевого самоврядування системно планувати та досягати результатів у напрямку гендерної рівності, корегуючи їх. Даний План потребує обов'язкового включення заходів із нього представниками громад при розробці та реалізації локальних політик розвитку, а також їх участь в обговоренні результатів виконання даного Плану на національному рівні.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків в Україні». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2866-15#Text>
2. Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80#Text>
3. Державна стратегія забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків на період до 2030. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/752-2022-%D1%80#Text>

Кравченко Олена Іванівна

ДЗ «Луганський національний університет
імені Тараса Шевченка»

Україна

*доктор педагогічних наук, професор кафедри публічної служби та
управління навчальними й соціальними закладами*

НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ВЗАЄМОДІЇ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД ІЗ ЗАКЛАДАМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Актуальність дослідження викликана необхідністю створення самодостатніх територіальних громад внаслідок встановлення партнерських відносин з університетами, які розташовані на певній території, використовуючи їхній інтелектуальний потенціал. Розвиток взаємодії територіальних громад із закладами вищої освіти потребує ретельного вивчення, оскільки така взаємодія дозволяє забезпечити співпрацю на взаємовигідних умовах. У зв'язку з цим актуалізується необхідність здійснення дослідження щодо напрямів розвитку територіальних громад (ТГ) із закладами вищої освіти (ЗВО).

Проблему взаємодії університету з органами публічної влади висвітлено у працях Н.Васиньової, Є.Хрикова та інших.

Питання розвитку взаємодії ТГ із ЗВО знаходиться в площині інноваційного управління, при якому враховуються інтереси громади та університету. Розвиток взаємодії ТГ із ЗВО визначає особливості вивчення соціальних і культурних потреб мешканців громади, що уможливується здійснити органами місцевого самоврядування спільно з університетом.

Н.Васиньова вважає, що працівникам закладів вищої освіти та територіальних громад, зокрема керівництву, необхідно усвідомлювати, що ефективною сьогодні є стратегія, яка базується на участі закладу освіти у